

Svensk mästare från Åbyggeby

Ingrid Kärrström

I början av augusti var det avslutning på sommar-OS i Atlanta. Jag själv är måttligt intresserad av sport, men jag kunde inte undgå att bitvis ändå få del och fångas av de fantastiska prestationer som de här idrottskvinnorna och -männen presterade. När maratonloppet gick av stapeln i slutet av tävlingarna, kom jag att tänka på att även vår lilla by har bidragit med åtminstone en mästare – nämligen en svensk mästare i maraton. Han hette Simon Lundgren. Jag började bläddra lite i Stadsbibliotekets idrottslexikon och fann många intressanta fakta om bakgrunden till löpningen. Jag blev övertygad om att ett maratonlopp måste vara den idrottsgren som kräver mest av sin utövare. Sträckan var 1896 bestämd till 40 km men fastställdes 1921 till 42.195 m och det ska till en sjuårdeles kraft bara för att genomföra ett sådant lopp – och ännu mer kraft för att vinna.

Själva ordet maratonlöpning har f.ö. ett intressant och spännande ursprung. Marathon är ett samhälle i nordöstra Attika i Grekland. På den Attiska Marathon:s slätt stod i september 490 f.Kr. ett slag mellan en persisk armé som skulle erövra Marathon och en liten grekisk styrka.

Perserna var överlägsna i antal men grekerna lurade angriparen genom att inte omedelbart gå till attack mot den överlägsna motståndaren – utan avancerade i gryningen – kort efter fullmånen. Perserna överraskades och drevs bort.

Segern vid Marathon innebar att den unga demokratin i Athen behöll makten och den symboliserar kampen för självbestämmanderätt gentemot en stormakt.

Marathon ligger c:a 40 km från Athen och det berättas att maratonlöpningen är uppkallad efter den budbärare som sprang mellan Marathon och Athen för att meddela om grekernas seger – och dog av utmattnings efter framkomsten.

Det är mot den här bakgrunden som jag ser Simons seger i Svenska Mästerskapen.

Simon Lundgren föddes 1898. Han växte upp på Vedmyrstigen 3 i Södra Åbyggeby. Simon hade sex syskon. Det var Arvid, Maja, Stina, Sven, Gustav och Andreas. Simon kände tidigt att han hade "spring i benen". Att springa var hans stora intresse.

Så fort lillebror Gustav hade lärt sig att cykla blev han ombedd av Simon att cykla upp mot Oslättfors. Simon sprang bredvid och försökte hålla samma fart som Gustav. Det var många vändor som Simon och Gustav gjorde och Simon blev allt bättre och bättre på att springa. Så småningom gick Simon med i GSGF (Gefle sport och gymnastikförening): Sportarna. Simon valde att springa de längsta sträckorna bl.a. maraton – den längsta sträcka som finns inom löpningen (42.195 meter). Eftersom Simon var klart bäst blev han uttagen att representera Gävle och Gästrikland i tävlingar på olika platser i Sverige. På den här tiden fick tävlingsdeltagarna övernatta obekvämt i stall och lador – men det avskräckte inte någon av dessa kämpar. Förmodligen har Simon vunnit många långlopp. Tyvärr har jag bara granskat året 1931. Då blev han årets distriktsmästare på 25 km och bara fyra dar senare blev han svensk mästare i maraton.

Jag tycker att vi i byn får känna oss stolta över att en sådan löpare har haft sin fasta punkt i Åbyggeby. Det manar till efterföljd. ☀

Mästaren Simon Lundgren

[Hillebygden, Nr. 2, 1996]